

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

บาปกรรม

เมื่อวานนี้ใครโทรไปจากทางนี้ไปบอกทางวัดดอยธรรมเจดีย์ เรากามพระกามคนขับรถก็บอกไม่ได้โทร ไปทางโน้นเตรียมพร้อมแล้วนี่ เต็มอยู่หน้าศาลา กามพระไม่ได้เรื่อง ๆ แล้วทราบมาจากไหนพวกนี้ ว่าทราบมาจากทางอุดรฯ โอ้ จากทางอุดรฯ ไปเห็นเตรียมพร้อมแล้วพระเต็มไปหมด พวกแม่ครัวก็เหมือนกันมารออยู่ มายังไงผิดปกตินี้เราแอบ ๆ มา เรามาแบบเงียบ ๆ ของเราไม่ส่งข่าวให้ทางนี้ ที่ไหนได้ทางโน้นเขาก็แอบ ๆ มาเหมือนกัน ต่างคนต่างแอบ เราก็ก่อนไปเขาก็แอบมาอยู่ นั่น มารับกันที่นั่น ไม่ได้พักนาน

ท่านแบนก็ไปผ่าตัดที่ปอด ผ่าตัดเรียบร้อยแล้วออกไปพักอยู่ เขาก็บอกแล้วว่าเราจำไม่ได้ ออกจากโรงพยาบาลแล้ว ผ่าตัดเรียบร้อยแล้ว ว่าเป็นจุดที่ปอด รดถึงจากวัดดอยฯ มาถึงที่นี่เป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ๑๒ นาที อันนี้ขึ้นอยู่กับรถมากหรือน้อยที่ช้าหรือเร็วนี้ ถ้ารถมากก็ต้องรอ รอทุกแบบ รอแข่งรอสวน ใครอยากสวนก็สวนไปได้ เอ้าทางโน้นมากก็ต้องรอ แขงก็ต้องรอ เลยติดกันยาวเหยียดเลย มันก็ต้องเข้าไปเรื่อย ๆ แหละ

อย่างเมื่อวานนี้มาเราดูนาฬิกา ออกจากโน้นมาถึงนี่เป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ๑๑ นาที จากนั้นไปถึงวัดดอยฯ ทางดีตลอดเลย จากบ้านโคกออกไปหาวัดดอยฯ ๖ กิโลเมตร เขียนไว้ข้างทางจะแยกขึ้นวัดดอยฯ ว่าทางแยก ๖ กิโลเมตร พระมี ๓๗ องค์ เณร ๑ เป็น ๓๘ เรียกว่าน้อยมากว่านั่นเถอะ สำหรับวัดดอยธรรมเจดีย์ไม่เคยน้อยมาแต่ไหนแต่ไร เพราะสถานที่อำนวย กว้างขวางมาก เป็นทำเลบรมดีเป็นอย่างดี พระ ๖๐-๗๐ ก็อยู่ได้สบายเพราะที่กว้างมาก เป็นที่สงบตลอด เรียกว่ารอบภายในวัด เนื้อที่ดูจะประมาณสักพันขึ้นไปไม่สงสัยแหละ จะกี่พันไร่ก็ไม่ทราบ พูดได้แต่ว่าพระ ๗๐-๘๐ องค์นี้สะดวกหมด อยู่ที่ไหนอยู่ได้ทั้งนั้น ใครจะอยู่ที่ไหนอยู่ได้สบาย ๆ สงบตลอดเลย

วัดนาคำน้อยนี้ก็พันกว่าไร่ อันนี้ก็สะดวกมากอยู่ ทั้ง ๆ ที่เนื้อที่ไม่ได้กว้างอย่างวัดดอยธรรมเจดีย์ แต่ก็สะดวกมากพวกสัตว์พวกอะไร เวลานี้วัดนาคำน้อยเป็นคลังของสัตว์แล้วนะ คือสัตว์ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขอยู่ในบริเวณวัด พวกปลาน้ำสามสระสี่สระใหญ่ ๆ คือสระนี้เราจ้างเขาไปลอกให้เลย มันเป็นอย่างไม่อยากจะแอ้ง แอ้งมันเล็ก อ่างใหญ่เลยเทียว แล้วเอารถไปลอกขึ้นหมด ๆ เลย ตั้งสามสระ ที่สระใหญ่ ๆ นะ ทั้งหมดมันสี่สระ ที่เราลอกเต็มเหนี่ยวก็สามสระในเวลาที่เราให้เขามาทำรั้วนั่นแหละ ก็ว่าจ้างรถเขามาเลย พวกสระเหล่านี้ปลาเต็มไปหมด แล้วยังมีทางออกทางเข้าของมัน

น้ำที่ไหลทั้งแล้งทั้งฝนน้ำมันก็ผ่านสะพานวัดไปด้วย สะดวกมากทีเดียว ปลา
นี้ถ้าหน้าแล้งมันก็เข้าไปอยู่ในวัดเสีย พอหน้าฝนมันก็ออกเที่ยวได้ทุกแห่งทุกหนเลย
แพร่พันธุ์ไปในที่ต่าง ๆ ออกจากสระนี้ละ คือจากสระใหญ่ เขาเรียกแม่น้ำกลาง แม่น้ำ
กลางนี้มันไหลทั้งแล้งทั้งฝนผ่านในวัดออกทะเลเลย ปลาอยากจะทำหน้าฝนก็ออกได้
สะดวกสบาย พอหน้าแล้งมันก็กลับเข้ามาอยู่ที่เก่า จึงว่าสะดวกมากสำหรับปลา แล้วนก
เปิดเวลานี้กำลังจะร่วมพันแล้ว นกเปิดน้ำที่อยู่ในสระเวลานี้ร่วมพันแล้ว ทั้ง ๆ ที่ยังไม่
หนาวเท่าไรนะ ถ้าหนาวเท่าไรยิ่งมา มาเต็มอยู่นั้น นี่ก็ให้ความอบอุ่นความปลอดภัยแก่
สัตว์มากทีเดียว

พวกนกเปิดนี้เขาก็อยู่ตามที่เขาเคยอยู่ ชอบที่ไหนเขาก็อยู่ สระใหญ่ดั้งเดิมเขา
อยู่นั้นมาก ที่นี้กระจายออกมาสระอื่นอีกแต่ไม่มากนัก สู้สระนั้นไม่ได้ เพราะสระนี้เพ็ง
ลोक ต้นไม้ยังไม่ขึ้นตามรอบสระ เขาต้องหาที่ปลอดภัย เพราะพวกนี้มีลูกมีเต้าครอบ
ครีวเหมือนกันกับเรา เขาระวังเหยี่ยว อันตราย เขาพาลูกของเขาอยู่หลบ ๆ ซ่อน ๆ
ข้างริมสระที่เป็นป่า ๆ เหล่านั้น ถ้าออกแผลว ๆ (แผลว = ปราบฎ, เห็น) จริง ๆ เขาก็ไม่
กล้าออกไป เพราะพวกเหยี่ยวมันจับอยู่โน้น เกาะโน้นปีบลงเลยเอาเลย พวกนี้ฉลาด
มาก

เราไปวันนั้นเราไปถามละเอียดล่อเกี่ยวกับพวกนกเปิดน้ำ เวลานี้ไม่ถึงพันแล้ว
เหรอ คงร่วมพัน มีตไปเลย พอตกเย็นนี้ออกหากิน พอตีสี่ห้าหกล้อมเข้ามาเต็ม ตาม
สระนี้เต็มหมดเลย อยู่ในนั้นสบาย ๆ เวลาคนไป ส่วนมากพระไม่ค่อยไปแหละ ไม่ค่อย
ไปกวณเขา ก็มีแต่พระเท่านั้นอยู่ในวัดที่จะเข้าไปตามริมสระ ไม่มีใครมีแต่พระ เดินไป
เขาก็อยู่ของเขาสบาย ๆ เฉย พวกนี้รู้เรื่องได้ดีกับพระ พวกนกเปิดนี้รู้เรื่องของวัดของ
พระได้ดี เพราะพวกนี้อยู่กับพระมาตลอด เขาออกมาจากทางเมืองจีนหรือเมืองไหน ก็
ต้องมาเมืองไทย มาเมืองไทยนี้ผ้าจิวรตากที่ไหนเขาจะลงดูเลย มีสระน้ำที่ไหนเขาอยู่

นั่นละจิวรนี้เป็นเครื่องหมายของนกเปิด คิดดูซิแต่สระเล็กเรานี้มันก็ยังมาลง มี
ที่ละสองตัว คือเขามาดูลาดเลา มันน่าจะอยู่ใหม่ เราสงสัยเลยถามพวกในครีว เราเดินเข้า
ไปตอนบ่ายสี่โมงมั้ง เห็นมันเล่นน้ำอยู่ อ้าว นกเปิดทำไมมีสองตัวมาเล่นน้ำยังงั้นนี่
ใครเอานกเปิดมาปล่อย มันไม่กลัวเราเลย เขาเฉยเขาเล่นน้ำอยู่นั้น เราอยู่ข้างบน นี่หัว
หน้าเขา พวกนี้พวกกล้าตาย พวกนี้เข้าไปก่อนไปดูลาดเลา อยู่สักเดียวเขาก็ไป เขามา
เรี่ยนะมาดูสระเรานี้ ถ้าใหญ่กว่านี้เขาจะอยู่ แต่นี่มันเล็กเขาไม่อยู่ อย่างนี้เขาก็ยังอยู่

เพราะฉะนั้นสถานที่ใดที่มีเหมาะสมสำหรับพวกนกเหล่านี้แล้วในบรรดาวัดทั้ง
หลาย เขามักจะไปอยู่ที่นั่น เพราะเขาหาที่ปลอดภัย อย่างวัดหลวงพ่อตันแต่ก่อน โถ
มากจริง ๆ ขึ้นไปนี้เป็นแผ่นไปเลย กลางวันนะ เราเดินไปขอบ เขาเรียกว่าตากแดด

หรือตากอากาศ เหมือนพวกฝรั่งอยู่พัทยานั้นแหละ เขาตากอากาศดารดาชอยู่นั้น นก
เปิดเต็มไปหมดเลยนะ เจย เขาไม่สนใจกับเรา นี่กลางวัน พอตกเย็น ๆ ห้าโมงเย็นหก
โมงเย็นนี่บินออกไปหมดไปเที่ยวหากิน พอดีสามตีสี่เริ่มมาแล้ว เต็มอย่างนั้นเป็น
ประจำ มีมาก เวลานี้ไม่ค่อยมีนะ

อันนี้ก็น่าจะขึ้นอยู่กับवासนาของผู้คุ้มครองวัดก็ได้ อย่างวัดหลวงพ่อบัว หนอง
แซง แต่ก่อนมีมาก เวลานี้ดูน่าจะไม่มีแล้ว อย่างนั้นนะ ในสระนั้นเต็มไปหมด เต็มสระ
หลวงพ่อบัวอยู่นั้น เราเคยไปนอนอยู่ในสระกลางน้ำดูเขา เต็ม พอหลวงพ่อบัว หนอง
แซง ล่วงไปก็ค่อยจางไป ๆ เดี่ยวนี้ดูจะไม่มีนะ นี่ที่ว่าวัดนาคำน้อยนี้เป็นที่อยู่ของสัตว์
ได้เป็นอย่างดี พวกหมูป่านี้เต็มไปหมดเวลานี้ ยิ่งมากขึ้นนะหมูป่า แล้วเดี๋ยวนี้มาอาศัย
กินกับคนอื่นด้วย กินกับคนแบบออกหน้าออกตา แต่ก่อนเราเอาพวกมันพวกอะไรนี้
เราให้รถคันหนึ่งเลยนะ อย่างนั้นเวลาจะให้ ไม่ขอก็ให้ ให้รถกระบะคันหนึ่งเพื่อจะได้
บรรทุกมันไปหาเอาตามไร่ตามสวนเขา บรรทุกมันมาแล้วก็มาแจกเป็นแห่ง ๆ ที่วัด
ให้พวกหมูกับสัตว์เหล่านี้กิน

เวลานี้เขามากินข้าวกับคนแล้วนะเดี๋ยวนี้ มันทะลึ่งเข้ามาเรื่อย ๆ พวกหมูป่าตั้ง
๒๐ กว่าว่างั้น ตอนพระท่านล้างบาตรเขามารอดตามนั้นเลย เอาแล้วนะเดี๋ยวนี้ พอเทข้าว
นี้เขามากินแหละ ทั้ง ๆ ที่เราก็กิน ทางอื่นก็ให้ แต่ก็ไม่พินที่จะมากินกับพระ ก็เป็น
อย่างนี้ เดี่ยวนี้เต็มแล้วว่างั้น พอล้างบาตรเขาจะมารอดอยู่ตามนั้น พอล้างบาตรแล้วสาด
ออกไป ๆ เพราะบาตรลูกไหนก็ข้าวเต็มบาตร สาดไปเขาก็มาเก็บกินเรื่อย ๆ เดี่ยวนี้
ออกมากแล้วหมูป่า ที่ไม่มาก็เยอะ นั้นฟังซิ

แล้วก็พวกลิง ลิงนี้ต้องจับไปปล่อยเรื่อย ๆ มันมากต่อมาก ปล่อย ปล่อย
วัดเหมือนกัน วัดดงอย่างเดียวกัน วัดนี้จึงรับสัตว์ได้มาก ให้ความอบอุ่นแก่สัตว์ได้มาก
พวกปลาก็เต็ม พวกนกเป็ดน้ำก็เต็ม พวกลิง ค่าง มีเต็ม หมูป่า มีเต็มไปหมดเดี๋ยวนี้
อีแก้งเขาเอามาปล่อยดูเหมือนได้หกเจ็ดตัว อยู่ในนั้นอีแก้งนะ พวกนี้มาก ไก่ป่าก็อย่าง
ว่านะละ เพราะวัดมันกว้าง มันไม่เหมือนไก่ป่าวัดป่าบ้านตาด คือแต่ก่อนมันเป็นไก่ป่า
ดั้งเดิมจริง ๆ มันมีสองพวกเรามาสร้างวัดที่แรกนะ พวกหนึ่งอยู่ทางทิศนี้ พวกหนึ่งอยู่
ทางโน้นทางทิศใต้ พอได้ยินเสียงทางโน้นขึ้น ทางนี้ก็ยกพวกไปตีกันทางโน้น ทางนั้นได้
ยินทางนี้ขึ้น ทางนั้นยกพวกมาตีกัน มีสองพวกตีกันเรื่อย

ครั้นต่อมาพวกนั้นกับพวกนี้ค่อยเจือจางกันออกเรื่อย แพร่พันธุ์ไปเรื่อย ที่นี้เขา
ก็เอาไก่บ้านมาปล่อยที่หน้าวัดอีกด้วย มาผสม ไก่ป่าเลยกลายเป็นไก่บ้าน ที่นี้เวลาหนัก
เข้า ๆ มันเลยเลื่อนยศขึ้นเป็นไก่ป่าทั้งหมดวัดเลย แล้วมันยังกว้านเอาพวกในครัวใน
วัดเหล่านี้เป็นพระบ้า พวกนี้บ้าด้วยกันหมด เลยกลายเป็นบ้าไปหมด วัดนี้เลยเหมือน

วัดบ้ำละ ให้ภาวนามันไม่ได้เรื่องได้ราว นี่ละมันบ้ำตรงนี้ ให้ภาวนาไม่ได้เรื่องได้ราว ถ้าว่าลงหมอนแล้วเท่านั้นละถึงไหนถึงกันเลย ยังดี เรียกว่ายังไม่เท่าไรนักนะ เวลาเดินออกมาจากครัวออกมาเนี่ย เราไม่เห็นหมอนมัดติดคอกมาเท่านั้น ยังดีอยู่ตรงนี้ คงอายุบ้าง

โกไม่มาก วัดนาคำน้อยไม่มากนักนะ แต่ที่วัดมันกว้าง โกมีอยู่ทั่วไป แต่ไม่เหมือนวัดป่าบ้านตาดเรา นี่มากจริง ๆ วัดไหนสู้ไม่ได้นะ วัดเราเป็นที่หนึ่งของโก ในบริเวณศาลานี้กับในครัว นี่คือคลังโกทั้งนั้นนะ ออกไปข้างนอกโน้นจริง ๆ มีอยู่ทั่วไปแต่ไม่ได้มากเหมือนบริเวณพระอยู่ คนอยู่นะ พวกนี้พวกอาศัยคน มีคนมากที่ไหนมาเต็มอยู่นั้น ในครัวไม่มีอะไรมีแต่โกเต็มไปหมด คือคนอยู่ที่ไหนเขาอยู่ เขาอาศัยพึ่งคน แล้วถ้าห่าง ๆ ไปคนไม่ค่อยมี เช่นอย่างวัดนี้อยู่ทางโน้นไม่ค่อยมีโกป่าเต็มเหมือนอย่างนี้นะ มีอยู่ทั่วไปแต่ไม่มาก หากไม่กลัวเหมือนกันนั้นแหละ เป็นแต่เพียงว่ามีมากมีน้อยต่างกัน อยู่ภายในนี้ โอ้ย เต็มไปหมด

นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนพี่น้องทั้งหลายดูเอาซิ ธรรมอยู่ที่ไหนเย็นที่นั่น อย่างนี้ละธรรม จึงเรียกว่าธรรม ถ้ากิเลสอยู่ที่ไหนร้อนหมด เป็นพินเป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด ถ้าธรรมอยู่ที่ไหนเย็นไปหมด แม้แต่สัตว์ก็เย็น อย่างกุฎิเรานั้น นั้นมันคลังกระรอกนะ นั่น พอตกเย็นหลังไหลขึ้นมานอนข้างบน พอตื่นเข้ามาก็โดดออกโน้น ออกช่องนั้น ๆ หากินตอนเช้า แต่ดีอันหนึ่งเขาไม่กวนเรา พอถึงเวลาเย็น ๆ เขาก็ด้อมมาพับขึ้นนอนเงียบเลย พอตกตอนเข้ามาเสียงคิกคัก ๆ โดดลงกึ่งนั้นโดดลงกึ่งนี้ ต้นไม้รอบกุฎิเขาออกได้ทุกแ่ง ตอนเช้าเขาออกหากิน พอตกเย็น ๆ ขึ้นมานอนที่กุฎิเรา ทุกวันนะ เขาไม่ได้กลัว เขากลัวเพียงอำนาจ เรามีอำนาจเหนือเขา เขากลัวเพียงอำนาจ เขาไม่ได้กลัวว่าจะทำอันตรายต่อเขา เขาไม่ได้กลัว เขากลัวเพียงอำนาจเท่านั้น เต็มอยู่นั้น กระรอกนี่มากที่สุด

ไปที่ไหนเย็นนะ สัตว์เย็น พระก็เย็นกับเขานะ อย่างเราเดินจงกรมอยู่ในป่าไม่ใช่อะไรนะ ดูสัตว์มันขี้เขี้ย ๆ อยู่ข้างทางจงกรม มันไม่ได้กลัวคน กระรอกก็อยู่ข้างบน พวกโกก็อยู่ข้างล่างขี้เขี้ย ๆ คอยดู ถ้าตัวไหนมันจิกมันตีกัน ไล่ชานาบเอาหลงทิศไปเลย อยู่นั้นเขาจึงระวังเรา ถ้าเขาอยู่ดี ๆ ก็ไม่มีอะไร ขี้เขี้ย ๆ ถ้ามาจิกมาตีให้เห็นละ โอ้ย หลงทิศไปเลย ไล่ชานาบเอาเลย เขาก็รู้เหมือนกันนะสัตว์ คือถ้าเขามาจิกตีกันนี้เขาระวังเรา เขารู้นะ เพราะตัวไหนจิกตีกันตัวนั้นจะถูกชานาบนะ พวกนั้นก็เลยแตกฮือไปด้วยกันหมด ถูกชานาบเอา

เราดูอย่างนั้นละดูสัตว์ ดูด้วยความเมตตาสงสาร นั้นนะจิตวิญญูณแต่ละดวง ๆ ดวงนี้ละที่พาเกิดพาตายตลอดมา ภาษาของธรรมเป็นภาษาออกมาพร้อมทุกอย่าง ธรรมของพระพุทธเจ้าที่ทรงค้นคว้ารู้เห็นมา ธรรมในหลักธรรมชาติ ธรรมที่ถอดออก

จากธรรมชาติออกมาข้างนอกอีก กระจายออกมาเป็นกระแสของธรรมออกมา สองประเภท รากฐานแห่งธรรมคือธรรมแท้ เรียกว่าธรรมธาตุ ผู้รู้ผู้เห็นจิตใจกลายเป็นธรรมธาตุแล้ว นั่นละเอาจิตใจนั้นละออก เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าภาษาธรรม ภาษาโลก ผิดกันนะ ผิดกันมากทีเดียว

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ และพระสาวกผู้เชี่ยวชาญท่านจะนำภาษาธรรมนี้ ออกมาจากใจของท่าน ออกมากระจาย และดูความรู้ภายในจิตที่เป็นธรรมอันเดียวกัน แล้ว ความรู้นี้เรียกว่าความรู้ของธรรม ความรู้ของกระแสของจิตที่รู้ออกมา ความรู้ของเรานี้อาศัยตา เห็นอะไรแล้วก็นำมาพูดได้ เรียกว่า เห็นรูป ฟังเสียง ดมกลิ่น ลิ้มรส อะไรมาสัมผัสถูกต้องกายของเรา เราก็พูดได้ตามสิ่งที่มาสัมผัส ซึ่งอาศัย ตา หู จมูก ลิ้น กาย นี่เป็นทางเดินของสิ่งเหล่านั้นให้มาสัมผัสกัน พอจะเกิดความรู้การพูดออกมา ได้นะ นี่เรียกว่าภาษาของโลก

ภาษาของธรรมมีทั้งความรู้อันนี้ด้วย มีทั้งความรู้เฉพาะจิตที่ออกรู้ออกเห็นในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่วิสัยของอายตนะคือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย จะสัมผัสสัมพันธ์อย่างไรเลยด้วย นั่นท่านมีสองประเภทนะ ประเภทธรรมดานี้ก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ ตาก็เห็นเหมือนกันกับเรา ตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งภายนอกที่เป็นคู่ควรกันได้เหมือนกัน ทีนี้ตาใจตาในของท่าน ตาธรรมของท่าน เป็นตาประเภทหนึ่งไม่ได้เหมือนเรา เช่น ท่านบอกว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี เปรตผีประเภทต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุมี นี่คือตาใจเห็นหมด เข้าใจไหมละ อันนี้พวกเราพวกตาบอดจึงไม่ยอมเชื่อแล้วตกเอา ๆ นั่นซิ

มันไม่เห็นมันไม่ดูมันก็ไม่เชื่อ ผู้ที่ท่านเชื่อท่านขะเขย่งในสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลาย ผู้มีจิตเป็นธรรมล้วน ๆ แล้วจะทำบาปต่อสัตว์ทั้งหลายอะไรไม่ได้เลย ไม่ว่าต่อสัตว์ต่อบุคคลต่อใครก็ตาม จิตนั้นจะขวางกันทันทีเหมือนกำแพงกันเลย ท่านทำไม่ลง นั่นมันต่างกัน นี่ละภาษาใจ จะฝันยังงี้ก็เห็นอยู่นี้แหละ เช่นอย่างไฟนี้ก็เห็นอยู่นี้แหละ แล้วจะเอามือไปจับได้ยังงี้ก็รู้ว่ามันร้อนอยู่แล้ว ใครจะไปจับ ถ้าเป็นคนตาบอดเดินเหยียบไปเลย เข้าใจไหมละ แล้วก็เผาหัวมันนั่นแหละ ถ้าคนตาดีท่านไม่เข้า ท่านหลีก ผู้ที่ตาดีภายในใจเป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละพระพุทธเจ้านำภาษาใจ ความรู้ของใจมาสอนโลก แต่โลกมันเอาอายตนะภายนอกไปปรับกัน มันรับไม่ได้มันชิมมันถึงไม่ค่อยเชื่อ กิเลสมันก็ลากลงตรงที่ไม่เชื่อ ๆ แหละ ตกเอา ๆ ท่านผู้เห็นท่านเห็นด้วยใจของท่านจริง ๆ ที่นำมาแสดงนี้เป็นความรู้ของใจ เป็นภาษาของใจล้วน ๆ ไม่ต้องมาอาศัยอายตนะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ยิ่งภายใน

ไปดูอะไรละ ไม่ต้อง เป็นใจล้วน ๆ ที่รู้ที่เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วก็นำอันนั้นมาแสดงต่อโลก โลกไม่เห็นโลกก็ไม่เชื่อ

นี่ละภาษามีสองประเภท ภาษาใจนี้แน่นยามมากที่สุด ภาษาตาเราหูเรามันยังฝ้า ยังฟาง ผิดบ้างถูกบ้างเป็นธรรมดา แต่ภาษาใจออกมาจากความรู้ออกมาของใจนี้ แน่นยำ ๆ ตลอดไปเลยไม่มีทางสงสัย ไม่ต้องไปถามใคร เจอปั๊บรู้ทันที ๆ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านไม่ถามกัน เพราะเห็นอย่างเดียวกัน ตาท่านไม่ฝ้าไม่ฟาง ตาใจไม่ฝ้าไม่ฟาง เหมือนตา หู จมูก ลิ้น กาย ของเราซึ่งมีความชำรุดทรุดโทรม จึงเรียกว่าฝ้าฟางได้ทั่วไป ในอวัยวะ เวลาใช้ได้ก็ใช้ได้ เวลาใช้ไม่ได้ก็ฝ้าฟาง สุดท้ายใช้ไม่ได้เลย ทั้ง ๆ ที่ตามีอยู่ แต่ก็ตาบอดเสีย หูมีอยู่หูหนวกเสียก็ใช้ไม่ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่รับสิ่งต่าง ๆ มีอยู่แต่รับไม่ได้ ๆ มันฝ้ามันฟาง แต่ตาใจท่านไม่ได้เป็น ไม่มีวัย ตาใจท่านไม่มีวัย เฒ่าแก่ชรา ขนาดไหนจิตใจไม่มีวัย รู้ได้เห็นได้ตลอดเลย

ความจำนี่ก็เป็นเรื่องของชั้น ๕ นี่เสีย เช่นอย่างความจำเสื่อมทรมอะไรนี้ ตา หู จมูก ลิ้น กาย เหล่านี้เป็นเรื่องชั้น ๕ ความจดความจำนี้เป็นเรื่องชั้น ๕ เหล่านี้เสื่อมได้ แต่ภายในจิตนั้นซึ่งไม่ได้อาศัยอายตนะเหล่านี้เลยไม่มีเสื่อม ท่านเอาภาษานี้ มาสอนโลกนะ ภาษารธรรม ภาษาใจ พวกเรามันพวกภาษาตาบอดจึงลำบากนะ ไม่ค่อยเชื่อ พระพุทธเจ้าองค์ใดก็ตาม สาวกองค์ใดก็ตาม เวลาเจอแล้วแน่นยำ ๆ เหมือนกันหมดไม่ต้องไปถามกันเลย ท่านพูดท่านจึงพูดได้เต็มหัวใจท่าน พูดได้เต็มปาก เพราะท่านรู้ได้อย่างเต็มที่ ๆ ไม่สงสัย พูดสิ่งใดออกมาแน่นยำ ๆ ถูกต้องหมด ส่วนใครจะยอมเชื่อไม่เชื่อก็เป็นกรรมของสัตว์ สำหรับท่านไม่ใช่นี้นี้ แน่นยำตลอด

นี่ละภาษาพุทธศาสนา ไม่ได้หมายถึงภาษาของศาสนาทั่ว ๆ ไปนะ คำว่าศาสนาทั่ว ๆ ไปคือโลกอันนี้มีศาสนามามากมายตั้งเต็ม ศาสนาต่าง ๆ ของใครก็ว่าของใครดี ใครก็ว่าของใครดี อันนี้เป็นศาสนาของคนมีกิเลส ก็ย่อมมีความรู้เช่นเดียวกับเรา ๆ ท่าน ๆ มีผิดมีพลาด มีลุ่ม ๆ คลำ ๆ เหมือนกัน เพราะกิเลสมีอยู่ภายในใจ แต่ภาษาของพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นี้ไม่ได้เหมือนใครเลย

เพราะเป็นภาษาออกมาจากใจที่บริสุทธิ์ ไม่มีมลทิน ไม่มีคำว่าฝ้า ๆ ฟาง ๆ มีด ๆ ด่า ๆ อย่างนี้ท่านไม่มี กระจ่างแจ้งไปตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเวลาท่านพูดออกมา คำใดจึงถูกต้องทั้งนั้น ๆ เพราะพูดออกมาด้วยความเห็นอย่างแน่นยำ ๆ ใครเชื่อไม่เชื่อนั้นเป็นเรื่องของคนอื่น เรื่องความจริงไม่ขึ้นกับใคร เห็นบอกว่าเห็น รู้บอกว่ารู้ ดี บอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว มีอยู่ในหลักธรรมชาติของมันเอง อันนี้เรียกว่าธรรม

ธรรมอันนี้พระพุทธเจ้าเท่านั้น พระองค์แรก ๆ คือพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นสยัมภูด้วยกันหมด คำว่าสยัมภูคือทรงชวนชวยเอง วิธีการตรัสรู้นั้นไม่มีใครมาบอกมาสอน

เลย นี่เรียกว่าสัจธรรมในทางเหตุ ทรงชวนขยายเอง แล้วสัจธรรมในทางผล คือ รู้เองขึ้นมาจากการแสวงเอง จึงเรียกว่า สัจธรรม ๆ ทรงชวนขยายเอง ทรงรู้เองเห็นเองเหมือนกันหมด พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์เป็นสัจธรรมทั้งนั้น เวลาตรัสรู้แล้วก็ตรัสรู้ในสิ่งที่มีที่เป็น ไม่ใช่สิ่งเหล่านั้นไม่มีนะ

แต่ก่อนจิตมันมืดมันไม่เห็น เช่นอย่างนี้มันมีอยู่แล้ว แต่เวลามองไม่เห็นก็เหมือนสิ่งเหล่านั้นไม่มี แต่เวลาทางนี้มีรับกันบีบ อันนี้มีอยู่แล้ว ๆ ๆ อะไร ๆ ที่ทรงรู้ทรงเห็นสิ่งนั้นมีอยู่แล้ว ๆ จึงนำสิ่งที่มีอยู่แล้วนั้นมาสอนโลก ไม่ใช่ท่านอุทริไม่มีบอกว่ามีนะ สิ่งไม่มีบอกว่ามีไม่มีในพระพุทธเจ้าทั้งหลาย สอนตามหลักความเป็นจริง นี่จึงว่าเป็นศาสนาที่เป็นคูโลกคู่สงสารคู่บ้านคู่เมือง คือ พุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ไม่แปลกต่างกันเลย

อย่างที่ว่าบาป บุญ นรก สวรรค์ นี่ สิ่งเหล่านี้มีมาตั้งกับตั้งกลับ ไม่ได้มีมาเมื่อวานนี้นะ พระพุทธเจ้าองค์ไหนตรัสรู้ สิ่งเหล่านี้มีก่อนแล้ว พอตรัสรู้ผ่านขึ้นมาก็เห็นแล้ว เห็นแล้วก็ยอมรับ ยอมรับก็ออกมาแสดงตามนั้น ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วตลอดมาอย่างนี้ และจะสอนอย่างนี้ตลอดไป เพราะสิ่งเหล่านี้มีอยู่ตลอดไป เช่นว่าสัตว์โลก มันเปลี่ยนก็เปลี่ยนแต่รายของสัตว์โลก ที่จะเปลี่ยนจากความมีเป็นความไม่มีนี้เป็นไปไม่ได้ เพราะสัตว์โลกทำกรรมดีกรรมชั่วตลอดเวลา ซึ่งมีทั้งเข้าทั้งออก มีทั้งมาทั้งไป ผู้ทำชั่วก็ต้องเข้าชั่วอยู่เรื่อย ผู้ทำดีไปดีอยู่เรื่อย

เรื่องกรรมเป็นกฎอนิจจัง เป็นของไม่เที่ยง ถึงจะเสวยกรรม เช่น เป็นบาปกรรมนั้นนานเท่าไร มันก็มีการเปลี่ยนแปลงของมันด้วยความเชื่อซ้าตามอำนาจแห่งกรรมหนักเบาต่างกัน ถ้าเป็นกรรมเบา ก็เปลี่ยนแปลงเร็ว ลีนกรรมไปเร็ว เหมือนคนติดคุกติดตะราง ติดสองเดือนก็มี สามเดือนก็มี ติดสี่ปีห้าปีก็มี ติดตลอดชีวิตก็มี ประหารชีวิตก็มี มันก็มีอย่างนั้น อันนี้สัตว์โลกก็เหมือนกัน พวกไปตกนรกก็เหมือนกัน พวกสองเดือนสามเดือนก็มี พวกสี่ปีห้าปีก็มี แบบเดียวกันนั้นแหละ พวกฟาดสักก็กับก็กลับก็มี อันนี้ผู้ไปสวรรค์ก็อีกแบบเดียวกันไม่ผิดกันแหละ มีแง่หนักเบาเสมอกันหมด

ท่านสอนไว้แบบไม่ลำเอียงตามเรื่องของสัตว์ เช่นอย่างตารางนี้ มันขาดไหมละ นักโทษในตาราง พอคนนี้พ้นโทษออกมา เอ้า คนนี้เข้าไปอีกแล้วใช้ไหมละ มันก็เต็มอยู่ในเรือนจำตลอดมา ถึงจะเปลี่ยนก็เปลี่ยนรายบุคคล ไม่ได้เปลี่ยนความมีอยู่ในนักโทษอยู่ในตารางนั้นนะ ไม่ได้เปลี่ยน มันมีเต็มอยู่อย่างนั้น เป็นแต่เปลี่ยนรายบุคคล ผู้นี้เข้าผู้นั้นออก ๆ เรื่องสัตว์ที่ตกนรกก็เหมือนกัน พวกนั้นพ้นขึ้นมา เอ้า พวกนี้เข้า ๆ เปลี่ยนแปลง มันจึงแน่นอยู่ตลอดเวลา นรกนะ สวรรค์ก็เหมือนกัน มีผู้ขึ้น ขึ้นอยู่ ผู้ไป

สวรรค์มีอยู่อย่างนี้ ใครจะลบล้างไม่ได้ กิจการงานดีชั่วของคนอื่นที่ทำ เราเป็นผู้ไปลบล้างไม่มี เป็นไปไม่ได้เลย ต้องเป็นเจ้าของลบล้างเอง

ถ้าทำชั่วเคยทำชั่วลบล้างไม่ทำ กรรมก็ไม่สืบต่อ แล้วจะมีอยู่เฉพาะที่ทำไปแล้วนี้เท่านั้น จากนั้นก็หมดไปเลย เพราะไม่มีเงื่อนต่อไป ผู้ทำดีก็เหมือนกัน ถ้าทำดีต่อไปแล้ว ถ้าหยุดทำดีผลก็หยุดชะงัก นั่น ทีนี้เมื่อเป็นอย่างนั้น มันก็เป็นกฎอนิจจัง มันเปลี่ยนแปลงไปตามกรรมของสัตว์ที่ทำ อย่างว่านรก ๆ ก็เหมือนกัน ตาใจท่านเห็นนี้ไม่ได้เอาตาเนื้อเห็นเหมือนเรานะ ตาใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันสว่างจ้าเห็นไปหมดเลย ปิดอะไรไม่ได้นะ ไม่มีวิสัยใดจะมาเหนืออำนาจของจิต ธรรมที่รู้ที่เห็นในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นของคู่ควรกัน จะไม่ให้เห็นไม่ให้อำนาจไม่ได้ ต้องรู้กันวันยังค่ำอยู่นั้น ไม่มีอะไรปิดได้อยู่เลย เมื่อถึงกาลจะรู้จะเห็น เพราะธรรมชาติที่จะให้รู้ให้เห็นมีอยู่แล้วดั้งเดิม พอทางนี้ปรับตัวเข้านี้ปีบมันก็เห็นละชิทีนี้ เห็นกระจ่างไปหมดเลย ตามกำลังความสามารถของผู้บำเพ็ญมา นั่นเป็นอย่างนั้นนะ

อย่างพระสาวกท่านไม่ได้มาทูลถามพระพุทธเจ้านะ ท่านมาทูลถวายเฉย ๆ เช่น พระลักษณะหรือพระโมคคัลลาน์ อันนี้ท่านเก่งในทางพวกเปรตพวกผี ครั้นเวลามาเฝ้าพระพุทธเจ้าเวลาพูดไปสัมผัสเรื่องเปรตเรื่องผี พระสาวกองค์นั้นก็พูดขึ้นมา พระสาวกองค์นี้พูดขึ้นมา คือไปอยู่ที่นั่น ไปเห็นเปรตผีประเภทต่าง ๆ เป็นอย่างนั้น ๆ ๑ องค์นี้มาก็มาเล่าถวายท่านก็แบบเดียวกัน พระพุทธเจ้าไม่เคยปฏิเสธ เห็นไหมล่ะ บรรดาพระสาวกก็ไม่เคยสงสัยในสิ่งที่ตนเห็นแล้วมาทูลพระพุทธเจ้านะ แต่พระพุทธเจ้าเป็นผู้สรุปความให้ องค์นั้นเล่าขึ้นมา องค์นี้เล่าขึ้นมา เอ๊ย เราเห็นมาตั้งแต่ครั้งนั้น ๆ หนึ่งนะ จะว่าอะไร ท่านเห็นมาแล้วท่านไม่พูดเฉย ๆ โอ๊ย อันนี้เราเคยเห็นมาแล้วตั้งแต่ครั้งนั้น ๆ นานแสนนานท่านเห็นมาแล้ว ในปัจจุบันตรัสรู้ขึ้นมาท่านก็เห็นตั้งแต่ครั้งนั้นแล้ว ก็เป็นอย่างนั้นแล้ว เรื่อยมา

พูดถึงเรื่องที่ว่าพระท่านมากราบทูลถึงเรื่องเปรต พวกกามันไปตกนรก นั่นละกรรมของมัน กาไปตกนรก คือกานั้นนะ อำนาจแห่งกรรมไปตกนรก นี้เป็นพระลักษณะหรือใคร ไปเห็นสัตว์นรกคือกาไปตกนรก โหย ทำไมกานี้ใหญ่โตพิลึกกึกกือ ไม่เหมือนกาในบ้านในเมืองเรา นรกที่กาไปตกก็เป็นนรกอะไรพิเศษเหลือเกิน พระพุทธเจ้าก็รับสั่งสรุปเลยว่ โอ๊ย เราเห็นมานานแล้วตั้งแต่ครั้งนั้น ๆ แล้วก็เลยย้อนหลังเอาเรื่องอดีตนิทานเรื่องกาตัวนี้มาพูดต่อสาวกอีกด้วยนะ กาตัวนี้นะ เขากำลังหาบไทยทานมา เขาจะไปวัด สิ่งเหล่านี้เขาน้อมไปถวายพระแล้ว ทีนี้กาตัวนี้จับอยู่ข้างบน มันก็บินลงมาโฉบเอาอาหารในหาบที่เขากำลังหาบไปถวายพระ โฉบเอาไปกิน เวลาตายแล้วมันก็ไปตกนรกหลุมนี้

พระพุทธเจ้าทรงรับสั่ง เห็นไหมละ ไล่ไปถึงอดีตของกาตัวนี้เป็นยังไงถึงมาตกนรกหลุมนี้ มันไปโอบเอาของท่านเขา เขาทาบไปเขาจะเอาไปถวายทาน แต่ยังไม่ถึงได้ถวายพระ แล้วกาตัวนี้ก็เลยมาเอาไปกินเสียก่อน ทีนี้กากินไปเลยเป็นเปรต แต่พระกินจะเป็นหรือไม่เป็นเราไม่ทราบ ถ้าเป็นแล้วหลวงตาบ้วนนี้เป็นจอมเลย เพราะใครมาก็เอามา ๆ เรื่อย มีแต่เอามา ไม่ทราบเป็นเปรตตัวไหนหลวงตาบ้วนนี่นะ ถ้ามีพระพุทธเจ้าท่านจะทรงทำนายเลย เปรตตัวนี้เก่งมากที่สุดเลยท่านจะว่าเรา ใครมามีแต่มา ๆ เรื่อย เปรตตาบ้วนนี่นะ

นี่พูดถึงเรื่องภาษาใจ ความรู้ของใจ เราจะเอามาเทียบเคียงกับความรู้ของอายตนะเรานี้ไม่ได้เลย เป็นคนละโลกต่างกันเถอะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจนี้ สามารถเห็นสิ่งเหล่านี้ ๆ แต่ตาใจนี้ฟุ้งหมดเลย ไม่มีอายตนะนี้มาใช้เลย เห็นหมด ถ้าเป็นตาจิตล้วน ๆ เป็นอย่างนี้ ถ้าเป็นตาอายตนะก็เหมือนเรา เราเห็นท่านก็เห็น เราเห็นท่านก็เห็น ถ้าเราได้ยินท่านก็ได้ยินธรรมดา ถ้าเป็นตาใจแล้วไม่ได้สนใจกับสิ่งเหล่านี้ ฟุ้งถึงเลย ๆ นี่ละที่ศาสนาของพระพุทธเจ้าของเราทุก ๆ พระองค์อุบัติขึ้นมาแบบเดียวกันนี้หมดนะ จึงเป็นศาสนาคุณุโลกคุณุสงสาร เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิง โลกวิทู ฐั่งแจ้งเห็นชัด ทั้งภายนอกภายในตลอดทั่วถึง เป็นคู่ควรกับโลกที่คอยที่จะยึดจะเกาะอยู่แล้ว จะได้ยึดได้เกาะไปตามอำนาจแห่งบุญกรรมของตน ๆ นั้นละ วันนั้นก็ไม่ได้พูดอะไรมากนักละนะ เอาแค่นี้ละ วันนี้พูดเรื่องบาปเรื่องกรรม เอาละวันนี้เอาแค่นี้ก่อนละนะ ไม่เอามากละ เรื่องบาปเรื่องกรรม

หลวงตาเจ้าคะ ถวายทอง ๑๐ บาทเจ้าคะ

โห นั่นไม่ใช่เล่นนะนี่มาแล้ว ๑๐ บาท เห็นไหมเปรตตัวนี้เห็นว่าดีแล้วขึ้นละนะ พอพูดถึงเรื่องเปรต เปรตตัวนี้มาแล้ว ๑๐ บาทขึ้นแล้วนะ ดีแล้วเอามาเพิ่มกัน เพิ่มขึ้นเรื่อย นี่ก็ไม่ใช่เล่น เท้าไรนี่ (๒ บาทครับ) เออ ๑๐ บาท เป็น ๑๒ บาท เก่งมาก (เงินอีก ๖,๐๐๐ บาทครับ) โห้ มาจากไหนละ จังหวัดอุดรหรือ เอาละตั้งใจอุทิศส่วนกุศลนะ อันนี้ละที่สามารถที่จะส่งถึงผู้ล่วงลับไปได้ อย่างอื่นไม่มีทาง เป็นอย่างนั้นแหละ มาอีกแล้ว (ถวาย ๑๐๐ ดอลลาร์ครับ) มาเรื่อย ๆ มาที่โรฟาดเป็นร้อย ๆ มาเยอะนะ มาทุกวัน ให้พร....

ไม่ทราบจะแยกทางไหน ๆ บ้างโรงพยาบาลมากจริง ๆ ก่อนจะลงกรุงเทพฯ นี้ก็จะจ่ายเช็คไม่ใช่เล่นนะ ในระยะนี้ยังไม่จ่ายเลย จากนั้นไปจนกระทั่งถึงวันที่ ๑๑ ราชการหยุดใช้ไหมละ จ่ายเช็คไม่ได้เลย ต้องวันที่ ๑๒ ไปแล้ว จากนั้นที่นี้จ่ายเช็ค ๆ เคลียร์หมดทุกอย่าง แล้วเราจะไปกรุงเทพฯ เสร็จเราก็ไปละ ก่อนจะไปต้องเคลียร์ให้หมดทุกครั้งไป ไม่ใช่บ่อย ๆ นะเป็นล้าน ๆ ๆ ๆ นี่นะ เมื่อกานี้ลืมน ถ้าไม่ลืมนเราจะ

เริ่มจ่ายเช็คแล้วตั้งแต่เมื่อวานนี้ จนกระทั่งออกจากวัดไปถึงระลึกความจำเป็นได้ เลยตกลงก็จะจ่ายพร้อมกันเลย ชุลมุนละตอนนั้น ถ้าธรรมดาเราจะเริ่มจ่ายแล้วตั้งแต่เมื่อวานนี้แล้ว จ่ายเช็คโรงพยาบาลต่าง ๆ เครื่องมือแพทย์กำลังตกมา ๆ เราก็จ่าย ๆ เสร็จเรียบร้อยหมดแล้วทีนี้ไปเลย เราไปแล้วอะไรจะตกมาก็ต้องเก็บค้างไว้ทีนี้ จนกระทั่งเรากลับมาถึงจะมาพิจารณาแล้วจ่าย อย่างนั้นนะ

เขาก็ไม่ว่าอะไร เพราะพวกบริษัทต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ เหล่านี้เขาารู้เรื่องของวัดนี้ดีหมดแล้ว ถ้าเป็นเรื่องของวัดนี้รอเท่าไรเขารอได้ เพราะยังงั้นก็จะได้ว่างั้นเถอะ คำว่ารอเขาก็ทราบว่าคุณไม่อยู่เท่านั้นเขารู้แล้ว เมื่อไม่อยู่เขาก็รอ พวกบริษัทในกรุงเทพฯ จึงไม่มีปัญหาอะไรกับเราตลอดมานะ ไม่เคยมีอะไร บางครั้งเรายังบอก เช่นอย่างกฐินปีกลายนี้หรือใจ คือบิลตกมาเป็นหลายล้าน ไม่ใช่ร้อย ๆ นะ พอตีเงินเราไม่พอ เราก็บอกว่าให้รอเสียก่อน กฐินผ่านไปแล้วนั้นละ เราก็บอกตรง ๆ เลย ได้เงินกฐินแล้วเราถึงจะจ่ายได้เราบอกอย่างนั้นนะ แล้วให้ลงบัญชีไว้ตั้งแต่วันนี้ บิลมาถึงมือเราวันที่เท่านั้น ให้นำดอกไว้ตั้งแต่วันนั้นจนกระทั่งถึงวันเราจ่าย เรากะว่าจะจ่ายวันที่ ๕ พฤศจิกายน เราบอกเลย จากนั้นให้นำไปก็วัน แล้วจ่ายค่าดอก เราจะจ่ายให้หมด

เขาก็ตอบมาทันที โอ๊ย ไม่จำเป็นต้องจ่าย นี่ถือเป็นธรรมดา ยิ่งของหลวงตาด้วยแล้วยิ่งเร็วกว่าคนอื่น ยิ่งทางราชการด้วยแล้ว อู๊ย ไม่ทราบวาก็เดือนก็ปีถึงจะได้เขาว่าของหลวงตาเท่านี้ถือเป็นธรรมดา ยิ่งเร็วกว่าเขาเสียอีก เราก็ตอบว่าถ้าอย่างงั้นเราพอใจ ตกลงเขาไม่เอานะ คือเราบอกอย่างนั้นนะ เราทำนี้เราทำด้วยความเมตตาเข้าใจใหม่ บิลตกมาถึงเราแล้วนี้เป็นเท่านั้น ๆ เขาควรจะได้รับเงินแล้วนี้ ทีนี้ทั้งต้นก็ยังไม่ได้ออกก็ไม่มี นี่ทำใจ เราจึงบอกว่าต้นเราจะจ่ายวันที่เท่านั้นบอกไปเลยนะ เพราะกฐินวันที่นั้นกะวันที่นั้นเราจะจ่ายเงิน ให้นำดอกไปเลยตั้งแต่วันนี้คิดดอกเท่าไร เงินจำนวนนี้คิดดอกเป็นเท่าไร เขาบอกเขาไม่คิด เขาถือว่าอันนี้เป็นธรรมดา แล้วยิ่งเร็วกว่าที่ทั้งหลายอีกเขาว่างั้น เราก็เลยตอบว่า เอ้อ ถ้าอย่างงั้นเราพอใจ เอาละเลิก

พูดถึงเรื่องความเมตตาเป็นอย่างงั้นแหละ เวลามันหมดมันหมดจริง ๆ นะ เงิน โอ๊ย หมดจริง ๆ เวลาหมดหมดจริง ๆ เรานะ ก็มันไม่ได้เคยเก็บอะไรนี้ มีเท่าไรหุ้มเลย ๆ เวลาหมดมันก็หมดจริง ๆ จนขนาดที่ว่าจะติดหนี้เขา ถึงบอกเขาไว้เลย คิดดอกไว้เลย ถ้ามีใครจะไปให้เขาคิดดอกใช้ไหมล่ะ ก็มันไม่มีมันจำเป็นก็ให้เขาคิดดอกไว้ พอได้มาให้ทั้งต้นทั้งดอกเลย เขาก็ไม่เอา เราคิดดอกตั้งแต่เรื่องที่เราจะให้เงินเขาไม่ทัน เราคิดดอกให้เขา ให้อัพความซึ้งเกี่ยวกับร้านมันหมักหมมทั้งหลายนี้คิดดอกวันหนึ่งจ่ายไปเท่าไร ค่าดอกความซึ้งเกี่ยวกับร้านเราไม่ได้ทวงเอานะ ถ้าคิดดอกพวกนี้

จมหมดเลย เรายะไปพวคนี้จม ถ้ายู่ณานไมได้เด็ยวจมพวคนี้ คิตดอกแหลภมดเลย
ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd